

מ"ת 3522/12/15 - תביעות צפת נגד ק ש

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 3522-12-15 תביעות צפת נ' ש(עציר)

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כ
מבקשים	תביעות צפת
נגד	ק ש (עציר)
משיב	

החלטה

ביום 9/12/15 התכנסו הצדדים לשמיעת ההחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ואולם בשל תקלת מחשב ממושכת, לא ניתן היה להקריא את מלוא ההחלטה ולתת לצדדים עותקים לעיון. משכך הוקרא רק החלק הביצועי של ההחלטה, שנרשם בכתב יד.

מובאת כעת מלוא ההחלטה על נימוקיה:

בפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

כתב אישום ורקע:

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום שייחס לו את העבירות הבאות:

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על פי המתואר בכתב האישום - בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו המשיב והמתלוננת בני זוג ולהם ילד משותף.

ביום 28/11/15 סמוך לשעה 15:00 איים המשיב על המתלוננת באומרו: **"אני אמרר לך את החיים את לא יודעת עם מי התעסקת ואני אתנקם בך"**.

במועדים קודמים שאינם ידועים, במהלך ויכוח שנוצר בין השניים, חבט המשיב באגרופיו, בקיר גבס בביתם המשותף בעיר רמת גן, וגרם לנזק ולחור בקיר.

שלושה שבועות לפני 28/11/15, חזר המשיב ואיים על המתלוננת במהלך שיחת טלפון, בכך שאמר לה: **"אני אקבור אותך אני אמרר לך את החיים אני אזיין אותך אני לוקח את הדלת ודופק לך את הראש"**.

בין התאריכים 23/11/15 ו- 24/11/15, איים המשיב על אדם בשם ע כ - המתלונן, מאחר ויצר קשר עם אשתו, במהלך שיח שהתנהל דרך הפייסבוק.

המשיב שלח לע הודעות, תוך שצירף תמונה של אקדח, וכתב לו: **"אני מבין שאתה לא נרגע? רוצה להיעלם?"**

המתלונן ענה לו: **"איך נראה לך שאתה יכול להעלים אותי בדיוק באיזה דרך?"**

המשיב: **"גר בזלמן מייזל 16 לפי דעתי זה יפו גבול בת ים לא?"**

המתלונן: **"יופי יש לך אקדח גיבור גדול"**

המשיב: **"אני לא עומד להשתמש בו עליך אבל מהעצבים שחטפתי עליך נשבר לי המסך שלהמחשב ל-2 כפי שאתה רואה. לא נורא התיקון עלי הכאבים עליך (השם יתברך נתן לנו כוחות בידיים וברגליים כל השאר זה מותרות). תגיע מחר לפיקא 27 פתח תקווה או שתחייג ל-111 ואין שם אף אחד ימניאק מחכה לך בקוצר רוח"**

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ראיות לכאורה:

2. ב"כ המשיב לא שלל את התקיימותן של ראיות, אולם טען לגבי חולשה בראיות אלה, אשר יש בה להשפיע על עילת המעצר ועל שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

כפי שפורט לעיל, מיוחסות למשיב עבירות כלפי שני מתלוננים - איומים והיזק לרכוש **כלפי אשתו**, כמתואר בסעיפים 1-4 לכתב האישום, וכן איומים **כלפי המתלונן הנוסף**, ע כ, כמפורט בסעיף 5 לעובדות כתב האישום.

ככל הנוגע למיוחס למשיב כנגד המתלוננת - אין מחלוקת על כך שהמשיב אכן השמיע, לכאורה, את האמירות

המיוחסות לו בכתב האישום, וכי שבר, במועד שאינו ידוע, קיר גבס בביתם המשותף ברמת גן.

ואולם, ראיות התיק מצביעות על עובדות נוספות, אשר אינן מפורטות בכתב האישום, ונראה כי הן רלוונטיות להליך זה, כפי שיפורט להלן -

אף על פי שכתרת כתב האישום מציינת כי המשיב מתגורר בעיר קצרין, הרי שחומר הראיות מלמד **שהוא מתגורר בעיר פתח תקווה בדירה שכורה.**

המתלוננת, אשתו של המשיב ואם בנו הפעוט, **מתגוררת עם בנם בבית אחותה שבקצרין**, וזאת מאז שבני הזוג נפרדו כשבעה חודשים קודם. לפני שנפרדו, חיו בני הזוג יחד ברמת גן.

המשיב הגיע לקצרין לבקר שם את בנו, ונפגש עם המתלוננת, תחילה בביתה של חברתה, ואחר כך, בבית אחותה.

בבית האחות, כעס המשיב על המתלוננת ולדבריה איים עליה ואמר לה: "אני אמרר לך את החיים, את לא יודעת עם מי התעסקת" (הודעת מתלוננת מיום 28/11/15).

המשיב לא הסכים לצאת מהבית, ואז קראה אחותה למשטרה.

לאחר שהבין שהמשטרה עורבה בעניין, איים המשיב, על פי דברי המתלוננת, כי הוא יתנקם בה.

בתלונה שנגבתה ממנה, מסרה המתלוננת כי היו אירועים של איומים בעבר, ואף דווה על אירוע בו שבר המשיב קיר גבס בבית המשותף, זמן ניכר קודם.

על בסיס תלונתה של המתלוננת נוסח כתב האישום.

יצוין, כי מדברי המתלוננת נלמד כי המשיב גם אמר לה שיש לו אקדח, וכי בחיפוש שנערך בחדר במלונת, שבו לן בעת ביקורו בצפון הארץ, נמצא אקדח אוויר, אשר לגביו יש חו"ד שמדובר **בצעצוע מסוכן**, ומצילומים המצויים בתיק ניתן להתרשם כי אותו פריט דומה לאקדח אמיתי.

המשיב מסר כי רכש את אותו אקדח אוויר באינטרנט לשם הרתעה בגלל המצב הבטחוני.

כל האמור לעיל, ובעיקר גרסת המתלוננת, מבסס כדבעי ראייתית את המיוחס למשיב.

3. המשיב בחקירותיו, וכן בא כוחו, טענו שהמשיב לא התכוון בדבריו לאיים לפגוע פיזית במתלוננת, ודבריו

כוונו לכך שהוא מתכוון להיאבק נגדה בהליך המשפטי הצפוי בין השניים, העומדים בפני גירושין.

משמעותם של האיומים, מידת חומרתם, והניואנסים העדינים של התוכן, ייקבעו במהלך ניהול התיק הפלילי, תוך התרשמות מהעדים ומהמשיב עצמו.

ואולם בשלב זה ניתן לומר שהתרשמותי היא כי מדובר בתכנים אלימים שאינם מכוונים לדיון משפטי בלבד, שכן בעבר השתמש המשיב לכאורה בביטוי אלים ממש: "אדפוק לך את הראש וכו'".

לעת זו, ניתן לקבוע שהדברים מבוססים בראיות לכאורה.

4. ככל הנוגע לאיומים כלפי המתלונן, ע כ -

מדובר בתוכן שהמשיב כתב לאותו אדם ברשת הפייסבוק, כתגובה לפרסומים שהמתלונן פרסם לגבי אשתו בנפרד של המשיב.

המשיב הודה בחקירתו בכך שכתב לאותו מתלונן את מה שמיוחס לו, ואף הסביר שכעסו התעורר כשראה שהאיש, הקרוב לגיל 40, מתבטא בדרך שנראית לו בלתי ראויה כלפי אשתו בנפרד.

יצוין, כפי שנלמד מחומר הראיות, שהמשיב והמתלונן ע מעולם לא נפגשו, וכי אותו מתלונן, תושב גוש דן, הגיש תלונה בתחנת המשטרה בתל אביב, ביום 24/11/15 (ארבעה ימים לפני האירוע בקצרין) ותלונתו צורפה לתיק זה בנסיבות שלא הובררו מתוך החומר. המתלוננת לא נחקרה כלל לגבי הקשר שלה עם אותו מתלונן, ולא ברור מה ההיכרות בין השניים.

עוד אציין כי המשיב מסר בחקירתו שהיה שתוי בעת שכתב את התכנים המאיימים למתלונן, הביע התנצלות על הדברים שכתב, וטען שלא התכוון להוציא את איומיו לפועל.

מתקיימות ראיות לכאורה גם לגבי איום נגד המתלונן.

עילת מעצר

5. עניין לנו באיומים של המשיב כלפי רעייתו, עמה הוא מצוי בהליכי פרידה, וכן איומים כלפי מתלונן נוסף על רקע של מה שנראה כקנאה בהקשר לבת הזוג.

איום אחרון בוצע ביום המעצר, ואיומים קודמים וכן אירוע של היזק בזדון, התרחשו בעבר.

העבירות כלפי המתלוננת, שנעשו בתא המשפחתי, כלפי בת זוג מקימות עילת מעצר מתוקף חוק.

למרות החזקה שבדין, הגעתי לכלל מסקנה כי לא מדובר בעבירות שנסיבותיהן מוכיחות מסוכנות ברמה גבוהה.

למשיב אין כל עבר פלילי, והוא עובד לפרנסתו בעבודה מסודרת.

עבירת האיומים שבוצעה בסמוך לפני המעצר לא כוללת איום ברמה גבוהה של אלימות, והמשיב לא מואשם באיום ברצח או באיום פגיעה גופנית קשה במתלוננת, כפי שלמרבה הצער תדיר לשמוע מפי נאשמים ומשיבים רבים כלפי בנות זוגם המתלוננות.

חומר הראיות מלמד שהמפגש בין המשיב למתלוננת התחיל באופן חיובי, כשהמתלונן הגיע לצפון הארץ מתוך כוונה לבקר את בנו, ואף בילה עם גרושתו ועם הילד, עד שבשלב מסוים, חלה תפנית שלילית ביחסים והוא איים עליה לכאורה.

לא מדובר במקרה שבו בעל רודף אחר בת זוג, פוגע בפרטיותה באובססיה, ומהווה איום חריף על שלומה, וזאת בניגוד למקרים אחרים רבים ומדאיגים הרבה יותר.

המשיב אמנם סירב לצאת מהבית, ואיים על אשתו, לכאורה, ואולם הודעות המתלוננת ועדי התביעה לא מביעות פחד משתק מפניו.

עבירות האיומים ועבירת ההיזק בזדון, המיוחסות בסעיפים 3 ו-4, שבוצעו בתקופה בה בני הזוג חיו יחד, הן מתקופה רחוקה, אשר בנסיבות הנוכחיות, כשבני הזוג חיים בנפרד, ובמרחק רב ביניהם, לא מקימות עילת מעצר ברמה גבוהה.

6. גם עבירת האיומים נגד המתלונן, שבוצעה בתכתובת אינטרנט אינה מקימה מסוכנות גבוהה. המשיב אמנם שלח למתלונן צילום של אקדח (אקדח האוויר, שהנו צעצוע), ואולם לא איים ברצח, והשמיע את הדברים כתגובה לשירים ששלח המתלונן הזר, למי שהיא עודנה אשתו, על "קיר" הפייסבוק שלה.

איני מתעלמת מכך שהמשיב כתב למתלונן שהוא יודע את כתובתו, וכי לכך יש נופך מאיים נוסף.

יחד עם זאת - המשיב לא ניסה ליצור כל קשר עם המתלונן, או להוציא את איומיו לפועל.

המסוכנות של המשיב כלפי המתלונן לא חוסה תחת חזקת מסוכנות, והיא מוגבלת ואינה גבוהה.

7. עניין נוסף המשפיע על עילת המעצר הנה האינדיקציה לפיה למשיב בעיית שימוש לרעה באלכוהול. הדברים עולים מתוך דברי המתלוננת, מופיעים בגרסתו של המשיב עצמו, והושמעו במפורש מפי אמו, שהעידה במסגרת הצעתה לשמש כערבה לבנה, אז אמרה שבנה זקוק לגמילה מאלכוהול.

התרשמתי מכך ששימוש מופרז באלכוהול משמש כרקע להתנהגות שלילית אצל המשיב, ומגביר את מסוכנותו.

מתקיימת איפוא עילת מעצר סביב הקשר עם המתלוננת והקושי של המשיב להיפרד ממנה, ומסוכנות זו מחריפה בעקבות שתיית משקאות משכרים. יחד עם זאת **לא התרשמתי ממסוכנות בדרגה גבוהה ביותר. בנוסף לא התרשמתי שקיים חשש ממשי להשפעה על עדים במקרה זה.**

חלופת מעצר

8. כאמור, הנאשם מתגורר בגפו בדירה ששכר לאחרונה בפתח תקוה.

הוצעה הצעה לפיה ישהה המשיב בבית הוריו ברמת גן.

התרשמתי מהורי המשיב כי הם מבינים את חומרת האירוע, לא מזלזלים בצורך להגן על המתלוננת מפני המשיב, ומוכנים ואף מתאימים לפקח על המשיב ולדווח על כל הפרה של התנאים, אם תתרחש.

הריחוק הגיאוגרפי הרב בין העיר רמת גן, מקום מגורי ההורים, לעיר קצרין, מהווה מגן נאות למתלוננת.

אמו של המשיב עשתה עלי רושם חיובי וכנה בדבריה.

בעדותו של אבי המשיב התברר שבעברו הרשעה באלימות, והוא לא התנדב לדווח על הרשעה זו מיד, אלא לאחר חקירה נוקבת למדי. אף על פי כן, החלטתי שלא לפסול את האב לשמש משמורן יחד עם אשתו, וזאת על מנת שיחלוק בנטל, וכי מצאתי כי הוא מתאים לתפקיד, על אף שעברו הפלילי אינו נקי.

אני סבורה שרכיב של הפקדה כספית משמעותית וערבויות גבוהות ישמשו ערובה ממשית לכך שהמשיב והמשמורנים יקפידו על תנאי השחרור ועל מחויבותם להשגחה ודיווח.

יצוין כי בנסיבות האירוע, ולנוכח נתוני המשיב שהנו נעדר כל עבר פלילי, לא סברתי שראוי לדחות את שחרורו במספר שבועות, לשם קבלת תסקיר מעצר, הליך אשר ידוע שהוא ממושך.

תסקיר מעצר ראוי שייערך, ואולם לא טרם השחרור.

9. סוף דבר המשיב ישוחרר בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בבת הוריו ברח' ... ברמת גן.

ב. ההורים גב' ז ב ומר ד ש, ישמשו משמורנים למשיב לסירוגין בכל שעות היממה.

ג. נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם המתלוננת אשתו, עם המתלונן, ועם עדי התביעה. מובהר

כי האיסור חל גם על כל קשר טלפוני וכן כל קשר באמצעות האינטרנט.

ד. הפקדת מזומנים על סך 5000 ₪ - תופקד על פי החלטת האחרונה ששניתנה ביום 9/12/15.

ה. ערבות עצמית 8000 ₪.

ו. ערבות צד ג' של כל אחד מההורים 8000 ₪.

מורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אשר יבחן את נתוניו, את מסוכנותו, את שאלת השימוש באלכוהול ואופציות טיפוליות תואמות, וכן יתייחס לאפשרות של הקלה בתנאי השחרור, שבמסגרתה ניתן יהיה לאפשר למשיב לחזור ולעבוד במשרתו בה החזיק טרם נעצר.

נקבע לדיון ולקבלת תסקיר מעצר ליום 10/1/16 שעה 10.00.

המזכירות תודיע לשרות המבחן

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ו, 11 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.